

Warszawa, 25 maja 2016 r.

**Opinia do ustawy o zmianie ustawy o świadczeniach rodzinnych oraz ustawy o ustaleniu
i wypłacie zasiłków dla opiekunów**

(druk nr 182)

I. Cel i przedmiot ustawy

Celem ustawy jest dostosowanie stanu prawnego do wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 18 listopada 2014 r. (sygn. akt SK 7/11), stwierdzającego niezgodność z Konstytucją art. 17 ust. 5 pkt 4 ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych, w brzmieniu obowiązującym do dnia 13 października 2011 r. (Dz. U. z 2014 r. poz. 1652) i przyznanie prawa do świadczenia pielęgnacyjnego rodzicowi (opiekunowi faktycznemu), który rezygnuje z zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej w związku z koniecznością sprawowania opieki, o której mowa w art. 17 ust. 1 ustawy o świadczeniach rodzinnych, nad niepełnosprawnym dzieckiem, także w sytuacji, gdy drugi z rodziców (opiekunów faktycznych) ma ustalone prawo do świadczenia pielęgnacyjnego na inne dziecko w rodzinie. Przepis art. 17 ust. 5 pkt 4 był wyrazem przyjętej przez ustawodawcę zasady „jedno świadczenie rodzinne na jedną rodzinę”, nie pozwalając na uwzględnienie faktycznej liczby dzieci niepełnosprawnych, spełniających przesłanki zawarte w art. 17 ust. 1 (konieczność legitymowania się odpowiednim orzeczeniem) ani osób opiekujących się nimi, a spełniających kryteria do nabycia uprawnień do wsparcia państwa w formie świadczeń opiekuńczych. Mimo derogowania normy z porządku prawnego, nadal w mocy pozostały przepisy będące przeszkodą do przyznania świadczeń, w sytuacji gdy jeden z członków rodziny pobiera już świadczenie w związku z opieką nad inną osobą. Przyjęcie ustawy stanowi eliminację ryzyka odmiennych interpretacji tych przepisów i niebezpieczeństwa odmiennej praktyki w ich stosowaniu.

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2017 r.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Projekt stanowił inicjatywę ustawodawczą Senatu (druk nr 370), wpłynął do Sejmu 18 marca 2016 r. Pierwsze czytanie projektu odbyło się 12 kwietnia 2016 r. w Komisji Polityki Społecznej Rodziny. Sprawozdanie Komisji zawiera druk nr 499, posłowie zmienili w nim uregulowanie wejścia w życie ustawy (Senat proponował 14–dniowy okres vacatio legis), dodając do proponowanych przez Senat uregulowań przepisy przejściowe.

Podczas drugiego czytania zgłoszono poprawkę zmieniającą termin wejścia w życie ustawy – z dniem 1 lipca 2016 r. Komisja rekomendowała Sejmowi jej odrzucenie.

Sejm odrzucił poprawkę i przyjął ustawę na 19. posiedzeniu: 423 głosy oddano za przyjęciem ustawy, nikt nie był przeciwny, wstrzymało się 5 posłów.

Ustawa nie budzi zastrzeżeń legislacyjnych.

Bożena Langner

Główny legislator